

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

11 лютого 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 191/ВС-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Тітова Ю.Г.,

членів Комісії: Лукаша Т.В., Макарчука М.А.,

розглянувши питання про проведення співбесіди за результатами дослідження досьє кандидата Стеценка Семена Григоровича на зайняття вакантної посади судді Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду у межах конкурсу, оголошеного Вищою кваліфікаційною комісією суддів України 02 серпня 2018 року,

встановила:

Згідно зі статтею 79 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 02 червня 2016 року № 1402-VIII (далі - Закон) конкурс на зайняття вакантних посад суддів Верховного Суду у відповідних касаційних судах проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України (далі - Комісія) відповідно до Закону.

Рішенням Комісії від 02 серпня 2018 року № 185/зп-18 оголошено конкурс на зайняття 78 вакантних посад суддів касаційних судів у складі Верховного Суду:

- у Касаційному адміністративному суді - 26 посад;
- у Касаційному господарському суді - 16 посад;
- у Касаційному кримінальному суді - 13 посад;
- у Касаційному цивільному суді - 23 посади.

Стеценко Семен Григорович 13 вересня 2018 року звернувся до Комісії із заявою про проведення стосовно нього кваліфікаційного оцінювання для підтвердження здатності здійснювати правосуддя в Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Комісією 02 жовтня 2018 року ухвалено рішення № 54/вс-18, зокрема, про допуск Стеценка С.Г. до проходження кваліфікаційного оцінювання для участі в конкурсі на посади суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Рішенням Комісії від 18 жовтня 2018 року № 231/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання в межах конкурсу на зайняття 26 вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду 157 кандидатів, зокрема Стеценка С.Г.

Положеннями статті 83 Закону закріплено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України з метою визначення здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна), професійна етика та доброчесність.

Стеценко С.Г. 12 листопада 2018 року склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 81,75 бала, і згідно з рішенням Комісії від 13 листопада 2018 року № 257/зп-18 його допущено до виконання практичного завдання під час іспиту у межах кваліфікаційного оцінювання кандидатів на зайняття вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

За результатами виконаного 14 листопада 2018 року практичного завдання кандидат набрав 74,5 бала та згідно з рішенням Комісії від 27 грудня 2018 року № 327/зп-18 його допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання «Дослідження досьє та проведення співбесіди» в межах конкурсу на зайняття вакантних посад суддів Касаційного адміністративного суду у складі Верховного Суду.

Відповідно до положень статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка, зокрема, надає Комісії інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді), а за наявності відповідних підстав - висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Згідно з абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Підпунктом 4.10.1 пункту 4.10 Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі - Регламент), передбачено, що інформація щодо судді (кандидата на посаду судді) або висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності надається до Комісії Громадською радою доброчесності не пізніше ніж за 10 днів до визначеної Комісією дати засідання з проведення співбесіди стосовно такого судді (кандидата на посаду судді).

Громадською радою доброчесності (далі - ГРД) 29 січня 2019 року надано Комісії висновок про невідповідність кандидата на посаду судді Верховного Суду Стеценка Семена Григоровича критеріям доброчесності та професійної етики (далі - висновок), затверджений 28 січня 2019 року.

Відповідно до пункту 1 висновку 10 травня 2005 року батько кандидата, діючи від імені Товариства з обмеженою відповідальністю «Луцький біотехнічний інститут Міжнародного Науково-технічного Університету» як ректор, пожертвував Волинському обласному благодійному фонду «Ліки» нежитлове приміщення (учбовий корпус) площею 645,5 кв.м, яке розташовано у м. Луцьку. Директором Волинського обласного благодійного фонду «Ліки» була мати кандидата.

Через рік після отримання дарунка, мати кандидата, діючи як директор Волинського обласного благодійного фонду «Ліки», продала приміщення, отримане у дарунок, Товариству з обмеженою відповідальністю «Освіта-плюс» за 387 300 грн, засновником якого є батько кандидата.

Наведені обставини встановлені рішенням господарського суду Волинської області від 28 серпня 2012 року, який визнав первинний договір пожертви недійсним та таким, що укладено всупереч інтересам Товариства з обмеженою відповідальністю «Луцький біотехнічний інститут Міжнародного Науково-технічного Університету», що призвело до позбавлення навчального закладу гуртожитку та поставило під загрозу можливість здійснення статутної діяльності позивачем. Рішення суду першої інстанції залишено без змін постановою Рівненського апеляційного господарського суду від 03 грудня 2012 року та постановою Вищого господарського суду України від 05 лютого 2013 року.

Після цього у власності батьків Стеценка С.Г. з'явилась велика кількість нерухомого майна. Так, з 2005 року мати кандидата набула у власність:

- земельну ділянку у місті Володимир-Волинський площею 1,1936 га на підставі договору дарування у 2017 році;
- земельну ділянку у селі Піддубці Волинської області площею 0,1196 га у 2015 році;
- земельну ділянку у селі Піддубці Волинської області площею 0,1196 га на підставі договору дарування у 2016 році;

- земельну ділянку у селі Вишеньки Київської області площею 0,179 га на підставі договору купівлі-продажу у 2015 році;
- екологічну лабораторію у селі Світязь Волинської області площею 260 кв.м у 2015 році;
- господарську споруду у селі Світязь Волинської області площею 101 кв.м у 2015 році;
- нежитлове приміщення у місті Володимир-Волинський площею 2506,4 кв.м на підставі договору дарування у 2017 році;
- земельну ділянку у селі Світязь Волинської області площею 0,2499 га у 2015 році;
- земельну ділянку у селі Зимне Волинської області площею 0,2167 га, дата набуття не відома;
- квартиру у м. Луцьку площею 30,5 кв.м у 2015 році;
- житловий будинок у селі Гаразджа Волинської області площею 282,3 кв.м на підставі договору дарування у 2008 році;
- квартиру у м. Києві площею 33,8 кв.м на підставі договору купівлі-продажу у 2011 році;
- квартиру у місті Володимир-Волинський площею 29,6 кв.м на підставі договору дарування у 2005 році;
- квартиру у м. Києві площею 45,2 кв.м, яка подарована матір'ю кандидата його сину у 2014 році.

ГРД у висновку вказує, що принаймні частину цього майна набуто від юридичних осіб, що отримали незаконну вигоду від дій батька та матері Стеценка С.Г., пов'язаних з договором пожертви на користь Волинського обласного благодійного фонду «Ліки». Зокрема, відповідно до даних Реєстру речових прав, Волинський обласний благодійний фонд «Ліки» подарував матері Стеценка С.Г. нежитлове приміщення у м. Володимир-Волинський площею 2506,4 кв.м та земельну ділянку площею 1,1936 га.

ГРД звернуло увагу, що відповідно до даних досьє кандидата у 2016 році він отримав подарунок від члена сім'ї першого ступеня споріднення на суму близько 2 млн грн. Водночас, у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави і місцевого самоврядування, за 2016 рік у розділі «джерело доходу» вказав себе, що є очевидною помилкою, метою якої може бути прагнення кандидата приховати особу, яка надала такий подарунок, у зв'язку з тим, що жоден із родичів не мав легальних доходів для надання такого подарунка.

Стосовно договорів, які стосуються нежитлового приміщення площею 645,5 кв.м у м. Луцьку, кандидат пояснив таке.

Його батьки у тій чи іншій організаційно-правовій формі мали стосунок до цієї власності та розбудовували Луцький біотехнічний інститут з 1996 року. Батько був одноособовим виконавчим органом Товариства з обмеженою

відповідальністю «Луцький біотехнічний інститут Міжнародного Науково-технічного Університету» - ректором вказаного інституту з 1996 року до 2012 року. Відповідно до положень підпункту 8.24.2 пункту 8.24 статті 8 статуту цього товариства ректор мав право на здійснення такої правочину. Благодійний фонд «Ліки» відповідно до положень пункту 5.2 статуту мав право продавати належне йому майно. Вказані договори щодо майна було укладено в межах повноважень, передбачених статутами товариств, нотаріально посвідчені, із відома всіх заінтересованих осіб, за згодою усіх співвласників, а їх метою було прагнення захистити власність від потенційних рейдерських атак. Вказані договори було укладено у 2005-2006 роках, а оспорювались у судовому порядку через шість років у 2012 році, що пов'язано з рейдерськими нападами на майно та бізнес його батьків.

На підтвердження наведених обставин кандидатом надано копію статуту Товариства з обмеженою відповідальністю «Луцький біотехнічний інститут Міжнародного Науково-технічного Університету» та копію статуту Волинського обласного благодійного фонду «Ліки».

Стосовно судових рішень щодо цього майна Стеценко С.Г. пояснив, що судові справи в господарських судах були цілеспрямованим рейдерським захопленням належного його батькам майна та акцентував увагу на тому, що всі справи у Вищому господарському суді України розглядались під головуванням одного і того ж судді, а батьки Стеценка С.Г. звертались з цього приводу до різних компетентних органів.

Стосовно майна, яке перебуває у власності батьків, Стеценко С.Г. пояснив, що твердження ГРД про набуття нерухомого майна після правочинів 2005-2006 років є нелогічними та жодним чином не пов'язані. Приміщення гуртожитку, яке було предметом правочинів у 2005-2006 роках не змінило свого функціонального призначення до 2012 року. Вказане приміщення було рейдерським способом відібрано, після чого його батьки не могли фактично та юридично ним володіти. Вартість приміщення, що становила 387 300 грн є набагато меншою за вартість об'єктів нерухомості, про які вказує ГРД у висновку.

Стеценко С.Г. пояснив, що дві земельні ділянки у селі Піддубці Волинської області набуті батьками внаслідок реалізації права на безоплатне отримання землі. На підтвердження своїх слів надав копії витягів з рішення Піддубцівської сільської ради Луцького району Волинської області про передання у власність батьку та матері земельних ділянок (0,1196 га кожна) для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель та споруд.

Стосовно житлового будинку у селі Гаразджа Волинської області Стеценко С.Г. пояснив, що будинок належав його бабусі, який вона у 2008 році

подарувала на підставі нотаріально посвідченого договору дарування матері Стеценка С.Г.

Квартиру у місті Володимир-Волинському площею 29,6 кв.м набуто на підставі договору дарування, копію якого долучено до письмових пояснень кандидата у травні 2005 року, тобто до правочинів з нежитловим приміщенням, про які йшлося у висновку.

Екологічна лабораторія та господарська споруда на земельній ділянці у селі Світязь Волинської області побудовані батьками за власні заощадження, отримані від підприємницької діяльності.

Квартира у місті Луцьку площею 30,5 кв.м отримана його матір'ю за результатами зборів засновників Товариства з обмеженою відповідальністю «Освіта-плюс» у 2014 році під час виходу зі складу засновників як належну їй частку майна товариства. На підтвердження цього до письмових пояснень Стеценком С.Г. долучено копію протоколу зборів засновників (учасників) товариства та копію акта приймання-передавання.

Стосовно нежитлового приміщення площею 2506,4 кв.м та земельної ділянки площею 1,1936 га у місті Володимир-Волинському кандидат пояснив таке. На початку 2000 року батьки відкрили ще один навчальний заклад - Володимир-Волинський медико-технічний коледж, який знаходився у вказаному приміщенні на земельній ділянці 1,19636 га. Цей навчальний заклад працював з 2003 до 2013 року, а мати кандидата була ректором, засновником та підписантом. Перехід права власності на це нерухоме майно від юридичної особи до неї було здійснено для захисту та збереження цієї власності.

Підсумовуючи викладене, кандидат акцентував увагу, що у цьому випадку йдеться про факти, що в першу чергу стосуються його батьків, а не його особисто.

Стосовно грошових коштів у сумі 1 957 500 грн отриманих у подарунок, Стеценко С.Г. підтвердив такий факт та пояснив, що отримав кошти від матері на підставі нотаріально посвідченого договору у 2016 році (копія договору додано до пояснень), про що зазначив у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави і місцевого самоврядування, за 2016 рік. Стосовно зазначення себе в розділі, який стосується джерела походження цього подарунка, кандидат вказав, що не прагнув приховати особу, яка зробила цей подарунок. Такий самий підхід він обрав під час декларування інших доходів, зокрема заробітної плати за основним місцем роботи, заробітної плати, отриманої за сумісництвом, матеріальної допомоги. Стосовно фінансової спроможності для такого подарунка Стеценко С.Г. пояснив, що його мати є суб'єктом підприємницької діяльності з 1992 року до сьогодні та мала можливість зробити такий подарунок. До пояснень кандидатом також долучено копію аудиторського звіту щодо документального підтвердження отриманих

батьками доходів та понесених витрат на придбання об'єктів нерухомості і дарування грошових коштів.

У пункті 2 висновку ГРД зазначає, що відповідно до відомостей декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2017 рік Стеценко С.Г. відобразив наявне в нього з 2013 року право користування житловим будинком 282,3 кв.м, що належить його матері, інформацію про який не відображено ним у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2016 рік.

Кандидат пояснив, що зареєстрований за місцем проживання його батьків у селі Гаразджа Волинської області, однак фактично там не проживає. На підтвердження цього до письмових пояснень долучив копію довідки про склад сім'ї та зареєстрованих у житловому приміщенні (будинку) осіб у будинку площею 282,3 кв.м, виданої Піддубцівською сільською радою Луцького району Волинської області 19 травня 2017 року. Стеценко С.Г. вказав, що під час проходження ним першого конкурсу до Верховного Суду отримав щодо цієї обставини зауваження від Національного агентства з питань запобігання корупції під час перевірки його декларації, а тому в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2017 рік він відобразив таке право користування.

У пункті 3 висновку зазначено, що відповідно до інформації з досьє кандидата Стеценка С.Г. 05 січня 2017 року йому було оголошено догану у зв'язку з відсутністю на робочому місці більше 3 годин, а 21 березня 2017 року йому оголосили догану у зв'язку з порушенням службової інструкції. Водночас у декларації доброчесності за 2017 рік Стеценко С.Г. підтвердив, що ним сумлінно виконувалися професійні обов'язки. На думку ГРД, відомості про дві догани спростовують таке твердження кандидата.

Стеценко С.Г. пояснив, що він сумлінно виконував свої професійні обов'язки, а тому з урахуванням положень статті 62 Закону відобразив зазначене в декларації доброчесності кандидата на посаду судді. Стосовно отриманих двох доган, які відображені в анкеті, кандидат пояснив, що вони пов'язані не з оцінкою виконання ним професійних обов'язків, а з суб'єктивним ставленням до нього нового керівника Інституту кримінально-виконавчої служби та є, на його думку, безпідставними.

Окрім пояснень стосовно висновку ГРД, кандидатом надано й інші пояснення, зокрема, стосовно розбіжностей, установлених Національним агентством з питань запобігання корупції.

Так, відповідно до результатів спеціальної перевірки щодо достовірності відомостей, зазначених кандидатом на посаду судді Стеценком С.Г. у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2017 рік, встановлено, зокрема, розбіжності у розділі 3

«Об'єкти нерухомості», а саме те, що кандидат на посаду не зазначив права власності на: житловий будинок площею 80,3 кв.м, дата державної реєстрації 15 червня 2017 року, розташований за адресою: Рівненська область, місто Дубно, АДРЕСА_1 підстава виникнення права власності - свідоцтво про право на спадщину; житловий будинок загальною площею 83,6 кв.м, дата державної реєстрації 24 травня 2017 року, розташований за адресою: Рівненська область, місто Дубно, АДРЕСА_2 підстава виникнення права власності - свідоцтво про право на спадщину.

Кандидат пояснив, що факт виникнення права власності на ці будинки не був йому відомий. Вказані житлові будинки належали на праві приватної власності його бабусі. Після смерті бабусі у січні 2013 року нотаріусом Дубенського міського нотаріального округу Рівненської області було відкрито спадкову справу, відповідно до якої спадкоємцем є Стеценко Семен Григорович. У зв'язку з тим, що мати кандидата проживала недалеко від міста Дубно, ним на ім'я матері у жовтні 2013 року було надано довіреність про представництво з питань оформлення спадщини, а у травні 2017 року, у зв'язку із закінченням терміну дії довіреності та необхідністю завершення процедури отримання свідоцтва на спадщину, було видано нову довіреність. 24 травня та 15 червня 2017 року його матір'ю було отримано свідоцтва про право на спадщину за законом стосовно двох будинків. Проте його мати, яка ніколи не працювала у системі державної служби і не придала значення тому, що кандидату необхідно заповнювати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, не сповістила про цей факт. Кандидат пояснив, що його мати вважала отримання свідоцтва про право на спадщину носить проміжний характер, а підсумковим вважала продаж цих будинків, на що вона також була уповноважена наданими довіреностями від кандидата.

Відповідно до пункту 4 глави 6 розділу II Положення рішення про підтвердження здатності здійснювати правосуддя суддею (кандидатом на посаду судді) у відповідному суді ухвалюється у випадку отримання ним мінімально допустимих і більших балів за результатами іспиту, а також бала, більшого за 0, за результатами оцінювання критеріїв особистої компетентності, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Дослідивши висновок та інформацію, надану Громадською радою доброчесності, пояснення кандидата та додані до них документи, Комісія не вбачає підстав для оцінювання критеріїв професійної етики та доброчесності кандидата в 0 балів та дійшла висновку, що Стеценко Семен Григорович підтвердив здатність здійснювати правосуддя в Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Відповідно до підпункту 4.10.8 пункту 4.10 Регламенту за результатами співбесіди Комісія у складі колегії ухвалює рішення про підтвердження або непідтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді. Рішення про підтвердження здатності судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді набирає чинності з дня ухвалення цього рішення у разі, якщо воно буде підтримане не менше ніж одинадцятьма членами Комісії згідно з абзацом другим частини першої статті 88 Закону.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 88, 93, 101 Закону, Положенням та Регламентом, Комісія

вирішила:

визнати Стеценка Семена Григоровича таким, що підтвердив здатність здійснювати правосуддя в Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Рішення набирає чинності відповідно до абзацу третього підпункту 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Головуючий

Ю.Г. Тітов

Члени Комісії:

Т.В. Лукаш

М.А. Макарчук